

Divulga UAB

Revista de difusió de la recerca de la
Universitat Autònoma de Barcelona

23/04/2025

Autisme i percepció social: una visió menys estereotípica de les expressions facials



Per contribuir a una millor comprensió de la funció social en l'autisme, un nou article ha investigat com les persones autistes processen i perceben les expressions facials i com això afecta la seva avaluació social dels altres a través d'una tasca de percepció social. Els resultats revelen que les seves prediccions sobre les emocions són menys estereotipades, i la seva avaluació social és semblant a la de les persones sense autisme.

Pexels/Rdne

L'**autisme** és un trastorn del neurodesenvolupament que es caracteritza per dificultats en la comunicació i la interacció social, així com per patrons de comportament, interessos o activitats restringits i repetitius. Part de la recerca se centra en com les persones amb autisme perceben i avaluen els altres en contextos socials, especialment en la **percepció d'expressions facials**. Tradicionalment, s'ha avaluat l'autisme mitjançant tasques de reconeixement d'emocions que es basen principalment en la precisió, la qual cosa limita la comprensió de les diferències entre individus autistes i no autistes.

Un estudi recent del CASLab (Cognitive and Affective Science Lab) investiga com les persones autistes processen i perceben les expressions facials i com això afecta la seva avaluació social dels altres. L'enfocament es basa en la **teoria del processament predictiu**, que suggereix que el cervell realitza constantment prediccions sobre el que passarà, comparant-les amb la informació sensorial real. En estudis en persones amb autisme, s'ha proposat que existeix una major tendència a processar els errors de predicció (és a dir, existeix una preferència per processar aquelles situacions en què la informació sensorial no encaixa amb el model predictiu intern), en comparació amb les prediccions.

Per explorar-ho, es va utilitzar una **tasca de percepció social** en què s'avalua com les persones perceben les emocions a les cares d'altres persones. Es presenta als participants una imatge d'una persona i un text que descriu una situació que evoca una emoció específica (por, felicitat o tristesa). Després, es mostra una segona foto de la persona amb una expressió facial que coincideix o no amb l'emoció evocada pel context. Els participants havien d'indicar quina semblança hi havia entre l'expressió facial i el que havien imaginat llegint el text i com trobaven d'agradable la persona.

Els resultats van revelar que els **individus autistes van mostrar prediccions menys estereotipades** que els controls. És a dir, les persones amb autisme consideraven que les expressions facials que coincidien amb l'emoció del context s'alineaven menys amb les seves pròpies prediccions de com es veuria la persona en aquella situació. Tot i això, malgrat aquestes diferències, **l'ús d'aquestes prediccions per a l'avaluació social no va diferir significativament entre els grups de pacients amb autisme i el grup de control**. Els individus autistes es van basar en les seves prediccions per avaluar els altres en la mateixa mesura que els controls. És a dir, aquelles cares que expressaven emocions que coincidien amb l'emoció evocada pel context tendien a ser puntuades com més agradables.

Aquests resultats suggereixen que els **individus autistes poden tenir expectatives diferents sobre les expressions facials**, i que **les seves estratègies d'avaluació social basades en aquestes prediccions romanen intactes**. Això contribueix a una millor comprensió de la funció social en l'autisme.

Eva Cortés Velasco

Departament de Psicologia Clínica i de la Salut

Universitat Autònoma de Barcelona

eva.cortes.velasco@uab.cat

Referències

Robles, M., Ramos-Grille, I., Hervás, A., Duran-Tauleria, E., Galiano-Landeira, J., Wormwood, J. B., Falter-Wagner, C. M., & Chanes, L. (2024). **Reduced stereotypicality and spared use of facial expression predictions for social evaluation in autism**. *International journal of clinical and health psychology*, 24(2), 100440.
<https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2024.100440>

[View low-bandwidth version](#)